

Koko N° 13 B.

Rahden
Nuoren kirkon
Omneton rakkaus,
eli
Kuinka sulho päätti
Morsiammen päivät
Kewolwerin laukaussella.

Kirjoittanut:
G. B. G—n.

Hinta: 15 penniä.

Hämeenlinnassa,
Hämäläisen osake-yhtiön kirjapainossa. 1882.
Kirjoittajan kustannuksella.

1800

Vertrag

zwischen

und

dem Kaiserlichen

General-Lieutenant

General-Major

General-Lieutenant

General-Major

1800

General-Lieutenant

General-Major

General-Lieutenant

Onneton rakkaus.*)

(Lauletaan kuin: Täällä pohjan lahden rannalla j. n. e.).

1. w.

Ei mielestäni mennä woi,
Sanoma surullinen toi,
Jonka nyt tässä ilmoitan.
Nuorison muistoksi kirjoitan.

2 w.

Pois oli paennut ihanuus,
Suomesta suven suloisuus,
Ja ilmat kylmään pohjolaan,
Muistutti ajat muuttuvan.

3 w.

Tässä tahdon mieleesi muistuttaa,
Arwoisa lauluni laulaja,
Kuin rakkauden takia,
Tehdän niin usein murhia.

4 w.

Taas rakkauden raiwossa,
On sulho morsiamensa,

---

*) Tämä surullinen tapaus, jonka näissä wärs-
pöissä ulos kuwaan, tapahtui Hämeenlinnan kaupun-
gissa Joulukuun 12 päivänä 1881.

Kuoliaks' ammun' kadulla,
Kuluneen vuoden lopulla

5 w.

Tää asia on seuraava:
Gräässä ravintolassa
Palveli poika kannoinen,
Luonnolta vilpas iloinen: *)

6 w.

Hän neidon nuoren tuttava,
Sen kanssa lemmen liitosja.
Rakkaus heihin yhtynyt,
Sydämis nuorten syttynyt.

7 w.

Hee usein yhdes haastelit,
Ja toijansa — katselit.
Rinnoissa paloi rakkaus,
Sydämmis lemmen kauneus.

8 w.

Maan mikä mielet muutteli
Ja rakkauden runteli,
Oliko toinen ystävä?
Myös morsiamen mielessä.

9 w.

Sunnuntai päivän illalla,
Käveli kansaa sillalla,
Täällä mys sulho, morsian,
Kohtaisit toinen toijian.

*) Nimeltä: "Frits Nordström."

10 w.

Waan morsiamen wieresjä,
 Käveli sulhon mielestä,
 Ostawa toinen poikainen,
 Tästä nyt suuttui sulhainen.

11 w.

Nyt tarttui sulho huiwihin,
 Aististi morsiamen kiin,
 Ja pirstaleikhi repäisi;
 Wihoisia poijes erii.

12 w.

Kun aamu armas walon sai,
 Se oli päiwä maanantai,
 Miin iowinnolle kansansa
 Nyt käski sulho Tildansa.

13 w.

Hän Tildallensa lempesti.
 Ohtä ja toista saneli,
 Waan sydämmessä kawalaa,
 Oli koston halu palawa.

14 w.

Edellä puoli-päiwäsen
 Sanoi toi poika poloinen:
 "Käweleen käy nyt kansani:
 Sä oma armas Tildani".

15 w.

Kun käwelemään läksit nyt,
 Miin morsian ei tietänyt,

Et' sulholla jo kätketty,
Loi revolveri ladattu.

16 w.

Hee hetken yhdesi' astelit,
Ja keskeänsä haastelit,
Waan sulho täytti tuumansa.
Ja ampui morñantansa.

17 w.

Nyt kuului huuto, woivotus,
Se viimeinen jo walitus,
Morñan juoksi wähän wiel',
Waan kaatui werisenä tiell',

18 w.

Jo taaskin kuului paukaus,
Samassa kolmas laukaus,
Woi! surkeaa woi! kauheaa.
Minkä nyt tässä nähdä saa.

19 w.

Nyt sulho juoksi jälestä,
Hän laukaukset itsensä,
Myös tässä oli ampunut,
Ja Tildan wieren kaatunut.

20 w.

Tässä eron hetken viimeisen,
Wiel' kuultiin sulhon lausunen:
"Oma pikku Tildani!"
Hywästi jättö sanoiksi.

21 w.

Morsian tässä kuolon sai.
 Sulho se pyörtynenä wain,
 Kadulta pois korjattiin,
 Ja sairas huoneen saatettiin.

22 w.

Nyt hämmästyneel' mielellä.
 Katseli kansa wieressä,
 Waan apu ei tässä' auttanut
 Kuoti oli Tildan surmannut.

23 w.

Miks' ampui Tildan kaunoisen?
 Toi turja poika peloinen,
 Omena Ewan muinoinen,
 Turmellut ihmis- sydämen.

24 w.

Lewosja on jo rauhasja
 Hiljaisen handan posesja,
 Toi neito nuori kaunoinen,
 Mi surman sai niin pikaisen,

25 w.

Waan sulho sairas huoneessa,
 Walittaa tunnon waiwoissa,
 Hän muistaa rakkaan Tildansa,
 Waan katumus on hiljaista

26 w.

Urhainen isä armias,
 Euojamme suuri laupias,

Varjellkoon meitä turhista:
Ja rakkaiden murhista!

27 w.

Jos sydämenime sortelee,
Ei murhe mielen murtelee,
Niin luojan suuren sanasta.
Sä etsi silloin turwansa

. w. 28

. w. 29

Yhteistä on se tahto,
Käsitäen kädessä
Ei meitä unni laupainen,
Ei surman tai nui pelästen,

. w. 30

Yhdessä on se tahto,
Käsitäen kädessä
Ei meitä unni laupainen,
Ei surman tai nui pelästen,

. w. 31

Yhteistä on se tahto,
Käsitäen kädessä